

B30

Divendres, 5 de juny de 2009

**JORDI
SANCHO**
PRESIDENT
DE
L'ASSOCIACIÓ
D'EMPRESARIS
DE
CERDANYOLA

PODEM SER COMPETITIVUS

La crisi econòmica actual no és una simple crisi fruit d'un canvi de cicle econòmic. Hem de ser conscients que a aquest canvi de cicle se li ha afegit un canvi de model econòmic. L'expansionisme viscut aquests darrers anys s'ha basat en paràmetres que no tornaran a ser el que eren. És evident, per exemple, que el sector de la construcció no ressorgirà al mateix nivell en un mercat saturat de necessitats reals i en què els inversionistes han deixat de confiar. Paral·lelament, tots hem après la lliçó que no podem basar la nostra riquesa i el nostre benestar en l'endeutament i que per tant ni famílies ni empreses tornaran a estar predisposades a assumir grans percentatges d'endeutament, ni les entitats financeres tornaran a incitar-nos-hi ni a permetre'ns-el. No tornarem a ser la mà d'obra de l'Europa comunitària i la capacitat productiva perduda, quan es recuperi, es traslladarà a altres països comunitaris. Això ens ha de donar peu a emprendre el camí cap a una nova economia. Els nostres models per seguir han de ser més pròxims als adoptats en el seu moment a Alemanya, França o Regne Unit, països que van afrontar aquest canvi ja fa uns anys, quan érem nosaltres els que ens convertíem en productors del que després tots consumíem. Això pot semblar senzill, però no ho és, i per descomptat no hi arribarem des de l'immobilisme.

Aquest tipus de canvis s'aconsegueixen establint noves "regles del joc" i això inclou un nou marc econòmic, un nou marc laboral i fins i tot un nou marc 0 concepte educatiu.

Necessitem un pacte d'estat, un pacte que estableixi aquesta "refundació econòmica". Pensem: si ara mateix no existís un marc establert en els àmbits

Tots hem après la lliçó que no podem basar la nostra riquesa i el nostre benestar en l'endeutament. Per tant ni famílies ni empreses tornaran a estar predisposades a assumir grans percentatges d'endeutament, ni les entitats financeres tornaran a incitar-nos-hi ni a permetre'ns-el

esmentats i ho féssim des de zero, les regles que ho regeixen serien com les actuals? La resposta, sens dubte, és no. Si tots veiem que el tauler de joc ha canviat, no perdem més temps i posem-li regles. Deixem d'intentar jugar amb regles de l'altre joc.

Què podem fer des de Cerdanyola? Sens dubte, podem i hem d'estar preparats perquè no ens enxampin amb el pas canviat. Tenim condicions immillorables per sortir clarament reforçats d'aquesta crisi: som la població amb més quantitat de sòl industrial de Catalunya, la qual cosa pot atreure precisament empreses generadores d'aquesta nova economia emergent. Tenim una ubicació privilegiada dintre del Vallès Occidental la comarca amb major ímpetu industrial de Catalunya. Però a més, comptem amb infraestructures de primera magnitud, com la universitat, el Parc Tecnològic o el Parc Científic que s'està construint al voltant del sincrotró en construcció. Com es pot veure, "armes" immillorables per a aquesta economia que ha de néixer. Estem dintre de l'anomenat Eix de la B-30 que, conjuntament amb poblacions com Sant Cugat i Rubí, amb les quals integrem el CIT, hem de ser capaços d'impulsar, tant com a "marca" com pel que fa a les infraestructures que amb urgència i de manera conjunta necessitem.

Des de IAEC creiem que aquestes són les nostres prioritats més immediates i volem aportar a les administracions locals la nostra visió empresarial en tots aquests temes, apostant no solament per les noves infraestructures i equipaments en construcció, sinó també per una profunda modernització dels equipaments i polígons ja existents. Són temps de fer pinya, i amb la resta d'associacions de la nostra ciutat, de les localitats veïnes i les administracions locals, col·locar-nos en la línia de sortida. Hem de ser capaços d'aprofitar tot el nostre potencial.